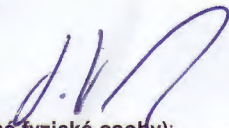

**Žádost o stanovisko ARÚ AV ČR, Praha, v. v. i. dále jen (ARÚ)
k realizaci archeologického výzkumu, který nebyl vyvolán stavební či jinou činností na území
s archeologickými nálezy dle §22., odst.2**

1. Oprávněná organizace: Západočeská univerzita v Plzni, Filozofická fakulta, Katedra archeologie
2. Identifikační údaje o zkoumané lokalitě: Lokalita: Plzeň - Hradiště k.ú.: Hradiště u Plzně p.č.: 236 Stupeň ochrany lokality (např. rejstříkové číslo KP, NKP atp. je-li prohlášena): rejstříkové číslo ÚSKP – kulturní památka – 23633/4-4474; SAS ČR – území s archeologickými nálezy – poř. č. SAS: 12-33-22/13 Souřadnice středu plochy (mm na ZM10; JTSK, S42, UTM-WGS84): JTSK: X: 1073627.03; Y: 821248.13; UTM-WGS84: 49°42'50.82"N; 13°24'05.59"E Easting (mm od Z) ..... Northing (mm od J) ..... (ZM10; pás: .....)
3. Vedoucí výzkumu a odborný garant výzkumu: PhDr. Ladislav Šmejda, PhD.
4. Navrhovaný koreferent výzkumu: Mgr. Milan Metlička
Prohlášení: Žadající instituce (fyzická osoba) si je vědoma mimořádné zodpovědnosti za průběh archeologického výzkumu který nebyl vyvolán stavební či jinou činností na území s archeologickými nálezy dle §22., odst.2 včetně finančních nákladů, které vzniknou s jeho realizací i následným nutným uvedením lokality do náležitého stavu po jeho ukončení (zahnutí sond, úprava povrchu apod.). Prohlašuje, že těmito finančními prostředky disponuje, a to přímo, nebo prostřednictvím dalších (fyzických či právnických) osob. Žadající organizace (fyzická osoba) se zavazuje po ukončení terénní části výzkumu vypracovat zprávu o jeho výsledcích formou komplexní nálezové zprávy (ve smyslu dohody o provádění arch. výzkumů č.j. ... a tuto zprávu předat do archivu (prokazuje se č.j. přiděleným podatelnou ARÚ) ARÚ, a to nejpozději do 1 kalendářního roku od data ukončení terénní části výzkumu. Žadající instituce si je vědoma toho, že nedodržení zde deklarovaných závazků a také podmínek, za kterých bude ARÚ eventuelně souhlasit s provedením příslušného výzkumu, může být důvodem k vypovězení dohody s AV ČR a zahájení řízení o odebrání oprávnění k provádění archeologických výzkumů s MK ČR podle § 21, odst. 5 zákona 20/87 Sb., v platném znění. Žadající organizace prohlašuje, že vyjednala s majitelem pozemku náležitosti dle §22 odst.1 a zejm. §24 zákona č. 20/1987Sb., v platném znění
V Plzni dne <u>21.6.</u> / <u>2012</u>
Razítko žadající oprávněné organizace: Západočeská univerzita v Plzni Fakulta filozofická katedra archeologie
Podpis statutárního zástupce (oprávněné fyzické osoby): .....

5. Povinné přílohy k žádosti:

Příloha č. 1:

Dohoda o předání získaných movitých archeologických nálezů do regionálně příslušné sbírkotvorné organizace, nebo NM v Praze ve smyslu § 23 zákona č. 20/1987 Sb., v platném znění, pokud žadatelem není přímo příslušná instituce

Příloha č. 2 (na volném listu)

Cíle a navrhované metody

Shrnutí dosavadních poznatků o lokalitě, otázky na které má výzkum odpovědět apod. Důraz musí být kladen na maximální využití nedestruktivních metod, vedoucí k minimalizaci plošného rozsahu destruktivního výzkumu včetně předpokládaného odborného přínosu výzkumu

Příloha č. 3 (na volném listu)

Předpokládaná publikace a jiná prezentace výsledků výzkumu:

Příloha č. 4 (na volném listu)

Předpokládaný dopad výsledků výzkumu na lokalitu z hlediska archeologické památkové péče:

Zde např. podnět k zahájení řízení na prohlášení věci za kulturní památku na MK ČR (v případě archeologie návrh na prohlášení za kulturní památku prostřednictvím AV ČR), dohoda s majitelem o zamezení orby a prezentaci nemovité památky přímo v terénu apod. - obecně předpokládaný dopad výsledků výzkumu na další památkový režim na lokalitě a jeho prosazování.

Příloha č. 5

Mapový podklad v odpovídajícím měřítku s vyznačením rozsahu zamýšlené sondáže.

Příloha č. 6 (zejména u zapsaných KP, NKP atp.)

Stanovisko příslušného pracoviště NPÚ k záměru zjišťovací sondáže.

Příloha č. 1: Dohoda o předání získaných movitých archeologických nálezů do regionálně příslušné sbírkotvorné organizace, nebo NM v Praze ve smyslu § 23 zákona č. 20/1987 Sb., v platném znění, pokud žadatelem není přímo příslušná instituce.

Výzkum bude prováděn ve spolupráci s partnerskou organizací projektu OPVK Partnerství pro archeologii, tedy se Západočeským muzeem v Plzni. Všechny nálezy budou po zpracování deponovány zde.

Příloha č. 2: Cíle a navrhované metody. Shrnutí dosavadních poznatků o lokalitě, otázky na které má výzkum odpovědět apod. Důraz musí být kladen na maximální využití nedestruktivních metod, vedoucí k minimalizaci plošného rozsahu destruktivního výzkumu včetně předpokládaného odborného přínosu výzkumu

Archeologická lokalita se nachází v šíji meandru na pravém břehu Úhlavy v poloze „Pod Homolkou“, na katastrálním území Hradiště u Plzně (okr. Plzeň-město), asi 250 m severovýchodně od jmenované obce. Jedná se o výraznou skalnatou ostrožnu chráněnou na jihovýchodě a severozápadě strmými srázy, k nimž znemožňuje přístup příklánějící se tok Úhlavy. Na jihozápadě terén klesá a otvírá se do ohbí řeky, kde stojí dnešní obec Hradiště. Vnitřní plocha hradiště o rozloze 1,65 ha má nepravidelný ledvinovitý tvar s délkou 200 m a šířkou kolem 100 m a leží v nadmořské výšce 337 m. Převýšení na jihovýchodní straně, kde je skalnatý sráz nejprudší, činí nad hladinou řeky 24-27 m, stejně jako na severozápadě, kde je sráz mírnější. Úhlava jakožto nejbližší zdroj vody je vzdálená maximálně 100 m a přístupná strží na severozápadě a z jihozápadu z meandru řeky.

Lokalita je opevněna obvodovým valem, který je doplněn mohutným předsunutým valem s vnějším příkopem. Ten je dnes z velké části poničen stavbou rodinných domků a úpravou terénu v jejich zahradách. Jeho severozápadní konec zničila stavba silnice do Hradiště, která zároveň zcela setřela stopy po celém jihovýchodním obvodovém valu, i když je možné, že na této nejméně přístupné straně bylo opevnění lehčího charakteru. Dalším recentním devastujícím zásahem do lokality byla těžba písku ve střední části lokality, kterou byla poničena zhruba 1/5 její vnitřní plochy. Dnes jsou stopy po těžbě neznatelné, protože celá pískovna byla zavezena a rekultivována. Vnější přepažující val je v současné době i po četných devastujících zásazích, zejména po zplanýrování horní části jeho tělesa, značně mohutný. U paty dosahuje šíře 12 m a vnitřního převýšení 2,0 m. Vnější příkop je široký 15 m a dodnes hluboký 2 m, ze dna příkopu na korunu valu je dnešní převýšení asi 4,0 m. Směrem k severozápadu je jeho konec porušen zmíněnou silnicí, ale za ní jakoby navazoval na hranu rokle probíhající ve směru přepažení. Vnitřní obvodový val je nejmohutnější na severozápadní přepažující straně. V úrovni vnitřní plochy hradiště byl široký 8 m, jeho vnitřní převýšení dosahuje až 3,0 m a vnější 6-7 metrů. Na severozápadě nad řekou se obvodový val jeví jako ostrá hrana, jen místy je zřetelné vnitřní převýšení do 0,8 m. Při hraně se terén v důsledku dlouhodobé orby pozvolna zvedá k valu v šířce do 10 m. Destrukce tělesa valu je podle přepálené hlíny pozorovatelná až do hloubky 10-12 m po svahu. Výrazné stopy spečení jsou vidět po celém obvodu vnitřní plochy. Na jihovýchodě až jihu, kde se terén otevírá do meandru řeky je opevnění opět výraznější, terén se zvedá k valu již v pásu širokém 20 m, vnitřní převýšení pak dosahuje až 1,7 m a vnější 4-5 m. Obvodové opevnění zde vytváří špiči prudce se otáčející k jihovýchodní hraně, kde je obvodový val zcela zničen jedinou přístupovou silnicí do obce Hradiště sevřené meandrem řeky. Brány zajišťujících průchod opevněním můžeme s velkou pravděpodobností předpokládat někde v místě dnešní silnice.

První zmínky o lokalitě pochází již z druhé poloviny 19. století od F. Olbrichta (*Sklenář 1992, 169*) a dále z práce J. Šnajdra věnované otázce původu spečených valů (*Šnajdr 1893, 491-492*) na kterou odkazuje i J. L. Pič ve svých Starožitnostech (1909, 369). První menší výzkum provedl roku 1911 a 1912 „na valu“ F. B. Horák z Historického muzea v Plzni (*Macháček 1926, 22*). Jeho nálezy označené jako profil I a II přinesly materiál z pozdní doby bronzové a pozdní doby halštatské. V roce 1911 také vznikl barevný vrstevnicový geometrický plán a barevně kreslený řez valu (profil A-B). Z tohoto výzkumu (profil II) pochází také bronzový koflík a pozdně halštatská bronzová spona (*Eisner 1923, 14, obr. 10*). Po první světové válce byla na tehdejším poli kat. č. 113 a následně i na sousední parcele kat.č. 114 otevřena pískovna. V roce 1932 zde bylo sebráno několik mohylových střepů a na zákrok muzea byla těžba zastavena. Ta byla obnovena pro vojenské účely na počátku druhé světové války. Přitom byl vybudován tunelový kryt protiletectvé baterie. V letech 1946-50 zde prováděl menší záchranné výzkumy V. Čtrnáct, který ve větší jižní pískovně odkryl v roce 1947 dvě silné kulturní vrstvy či rozsáhlejší objekty. První jáma byla zachycena v jižní části pískovny a měla délku několika metrů a dosahovala hloubky 80 cm. V západní stěně byla týmž badatelem odkryta část větší jámy (zachovaná část měla lichoběžníkový či polokruhový tvar) o maximálních rozměrech 480x370 cm dosahující zahloubení rovněž 70-80 cm. Výplň byla kompaktní naředlá zemitá a obsahovala střepy staromohylového horizontu a zvířecí kosti. V její východní části byly nalezeny zlomky mozkovny a zuby dítěte (*Čtrnáct 1954; Jilková 1957, 41*). Při výzkumu v roce 1947 lokalitu navštívil J. Maličský, který ji stručně popsal a všiml si možné vstupní brány (*Maličský 1950, 34*). V roce 1975 zhotovil ARÚ v Praze na podkladě původního plánu B. Horáka z roku 1911 podrobný vrstevnicový plán hradiště. Na konci 70. let ze souboru nálezů z výzkumu F. B. Horáka vytřídila materiál nynické kultury V. Šaldová, která lokalitu zařadila mezi opevněná sídliště tohoto období (*Šaldová 1977, 142; 1981, 9-10, Abb. 2:15-23*). Pozdější sběry na zemědělsky obdělávané vnitřní ploše přinesly většinou nevýrazné soubory nálezů. V současnosti jsou obě pískovny zavezeny, rekultivovány a vnitřní plocha zatravněna a ponechána ladem.

Keramika získaná sondážemi a sběry dokládá osídlení této polohy ve čtyřech obdobích. Nejstarší a nejbohatší nálezy patří přechodnému staromohylovému horizontu BrA2/B1 reprezentovanému především materiálem z objektu zkoumaném v roce 1947. V malé míře je toto období zastoupené také v kolekcích ze sběrů. Otázkou je zda některé zlomky i celé tvary z objektu z roku 1947 není možné zařadit již na počátek vlastní mohylové kultury střední doby bronzové. Vybrané nálezy ze staromohylového horizontu publikovala

E. Jílková (1957, 41, obr. 22:2-5). Méně zastoupeným obdobím je pozdní doba bronzová (HaB₂₋₃) (Šaldová 1981, 9-10, Abb. 2:b). Protříděním souborů byl vybrán ještě další materiál nynické kultury. Dalším nejpočetněji zastoupeným obdobím je pozdní doba halštatská (HaD₂₋₃), nálezy tohoto horizontu byly již zhodnocené v publikaci o výšinných sídlištích doby halštatské a laténské v západních Čechách. Sem také patří bronzová samostřilová spona pozdně halštatského schématu, která je datovaná do stupně HaD₃ (Chytráček – Metlička 2004, 224-229, Abb. 105-107). Poslední fázi osídlení polohy prezentují nálezy z mladší doby laténské (LtC/D). Jde o poměrně výrazný, i když málo početný soubor především zlomků vyrobených na rychle rotujícím hrnčířském kruhu. Pro všechna výše uvedená období je typické budování opevněných výšinných sídel, otázkou zůstává, zda každá z těchto fází osídlení využívala polohy jako hradiště. Bez výzkumu opevnění se zřejmě nepodaří tuto otázku kvalifikovaně zodpovědět. Vzhledem k tomu, že z výzkumů F. B. Horáka z let 1911-12 „na valu“ pochází především materiál nynické kultury a pozdní doby halštatské je zřejmé, že v tomto období již byla poloha opevněna. Nemůžeme však říci, zda byla obklopena valy již ve staromohylovém horizontu, i když se to zdá být pravděpodobné. Opevnění lokality je nanejvýš nepravděpodobné v mladší době laténské.

Díky tomu, že doklady zdejšího osídlení reprezentují všechna pravěká období, ve kterých byla v regionu budována hradiště (staromohylový horizont BA₂-BB₁, nynickou kulturu pozdní doby bronzové HaB₂₋₃, pozdní dobu halštatskou až časnou dobu laténskou HaD-LtA) může přispět k řešení problémů západočeských výšinných sídlišť z pohledu různých událostí a struktur i k objasnění dalších otázek jako je počátek střední doby bronzové. Navíc zde bylo prokázáno osídlení z mladší doby laténské, přičemž výšinné lokality tohoto období jsou v regionu zcela neznámé.

Konkrétně si výzkum klade za cíl přispět k událostnímu poznání ohrazených areálů mladšího pravěku (vznik, vývoj, přestavby, zánik, případné reutilizace) a odhalit časové následnosti fází konkrétního hradiště. Především by měl prokázat nebo vyvrátit domněnku o existenci vnější linie opevnění na celé přepažující straně ostrožny a také se pokusit zachytit zbytky možného vnějšího opevnění na straně otevřené do meandru řeky. Vzhledem k opakovanému osídlení a předpokládaným přestavbám hradeb v jednotlivých obdobích, by výraznou měrou mohl přispět k řešení vývoje opevňovací techniky v průběhu pravěku. Dále má řešit strukturální vymezení účelu ohrazených nadkomunitních areálů v různých fázích využití (funkce, význam, smysl) a to posouzením navržených hypotéz a jejich kombinací na základě empirických faktů (obrana, sídlo elity, středisko obchodu, symbol v krajině, výrobní centrum, náboženské/rituální centrum atd.). Jedním z cílů je také studium artefaktů různých úrovní složitosti a souvisejících ekofaktů jakožto dvou propojených aspektů lidské činnosti, studium formování a transformací archeologických pramenů a testování nových možností jejich dokumentace za použití digitálních technologií. V návaznosti na archeologické výzkumy na lokalitě Hradiště u Plzně je plánován geomorfologický a kvartérně/geologický výzkum zaměřený dvěma hlavními směry. Zaprvé, rekonstrukce georeliéfu v návaznosti na jednotlivé fáze osídlení hradiště a poznání sedimentárních sledů přilehlých strží, což může vést k identifikaci vazeb mezi stržovou a lidskou aktivitou. Zadruhé, výzkum fluviálních systémů v návaznosti na archeologický výzkum (antropogenní činnost).

K dosažení výše nastíněných cílů bude využito následujících metod. Průzkum a mapování na základě leteckého průzkumu (fotografie, Lidar) a povrchového měření pomocí totální stanice. Geofyzikální prospekce (magnetometrie), ve vybraných částech bude dále v rámci geofyzikálního profilování (4 až 5 profilů) využita elektrodoporová metoda (ERT), které má zachytit charakter sedimentárních struktur. Struktury zachycené pomocí ERT budou ověřeny (zpřesněny) dalším geofyzikálním výzkumem pomocí georadaru. Na základě geofyzikálního měření bude provedena lokalizace vrtů (cca 3) a výzkumných příkopů (cca 2) plánovaných v rámci a kvartérně/geologického výzkumu. Samotný archeologický výzkum lokality má obnášet prostorově omezenou sondáž s dokumentací charakteru zjištěných stratigrafických jednotek a jejich vztahů v ploše (řádově desítky m²) a na vertikálních řezech. Paralelní použití papírových dokumentačních formulářů a digitálních technologií (fotografie/fotogrammetrie, video, 3D zaměřování totální stanicí, 3D laserové skenování, testování softwaru Intrasis pro komplexní dokumentaci archeologického odkryvu). Odběr a analýza vzorků pro biologické a chemicko-fyzikální expertízy (botanika, zoologie, mikrogeomorfologie, geochemie, radiokarbonové datování apod.).

V první fázi výzkumu v roce 2012 je počítáno s provedením vertikálního řezu valem hradiště. Dále s provedením geofyzikálního průzkumu části plochy hradiště a podrobného geomorfologického průzkumu hradiště a jeho okolí až do fáze vrtů ve vytipovaných částech nivních sedimentů (viz výše).

Čtrnáct, V. 1954: Mohylová chata a sídelní mohylové objekty na Plzeňsku, Památky archeologické 45/1, 335-355.

Eisner, J. 1923: Jihočeské mohyly, Památky archeologické 33, 1-37, 193-231.

Chytráček, M. – Metlička, M. 2004: Die Höhensiedlungen der Hallstatt- und Latènezeit in Westböhmen. Památky archeologické – Supplementum 16.

Jílková, E. 1957: Západní Čechy na počátku doby bronzové. Památky archeologické 48/1, 15–57.

Macháček, F. 1926: Mapa předhistorického osídlení Plzeňska. Sborník Městského historického musea 9, 71-74.

Maličký, J. 1950: Hradiště jižních a jihozápadních Čech v době knovízské až laténské a jejich funkce. Rukopis disertační práce UK.

Píř, J. L. 1909: Starožitnosti země české III/1. Čechy za doby knížecí. Praha.

Sklenář, K. 1992: Archeologické nálezy v Čechách do roku 1870. Prehistorie a protohistorie. Praha.

Šaldová, V. 1977: Sociálně - ekonomické podmínky vzniku a funkce hradišť z pozdní doby bronzové v západních Čechách. Památky archeologické 68, 117-163.

Šaldová, V. 1981: Westböhmen in der Bronzezeit. Befestigte Höhensiedlungen. Okrouhlé Hradiště. Praha.

Šnajdr, L. 1893: K otázce o původu spečených valů, Český lid 2, 489-493.

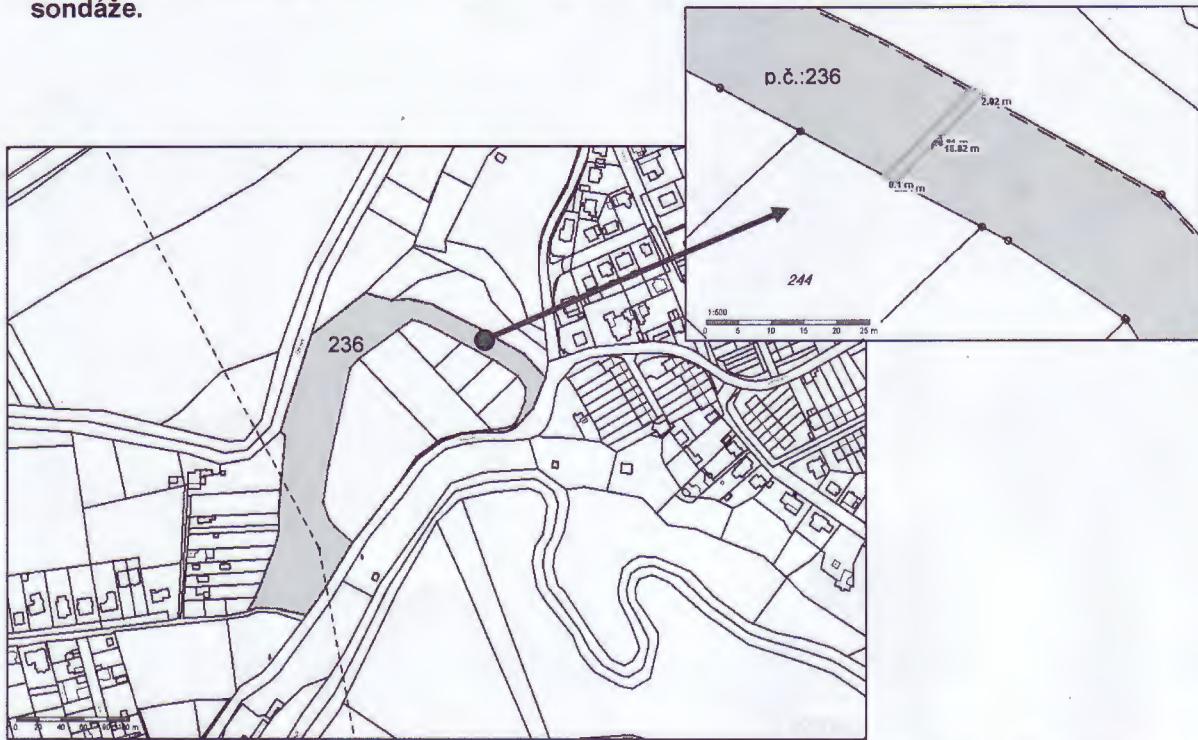
Příloha č. 3: Předpokládaná publikace a jiná prezentace výsledků výzkumu:

Výsledky výzkumu budou prezentovány několika způsoby. Jednak formou standardní nálezové zprávy, která bude zhotovena po ukončení výzkumu. Dále budou výsledky výzkumu publikovány v recenzovaných archeologických periodikách a formou příspěvků a posterů budou odborné veřejnosti představeny rovněž na domácích i zahraničních konferencích (19th EAA Annual Meeting of the European Association of Archaeologists in Pilsen 2013, Počítačová podpora v archeologii 2013, Pracovní seminář Kvartér 2013). Plánována je rovněž prezentace lokality široké veřejnosti ve spolupráci s NPÚ a magistrátem města Plzně. Výzkum lokality a jeho výsledky bude rovněž zapojen do výuky spolupracujících institucí (Západočeské univerzity v Plzni a Univerzity Palackého v Olomouci), studenti z obou institucí budou zapojeni do výzkumu formou studentských praxí a pod odborným dohledem jim bude představena problematika terénního výzkumu. Výsledky budou rovněž prezentovány formou výběrových přednášek na obou institucích.

Příloha č. 4: Předpokládaný dopad výsledků výzkumu na lokalitu z hlediska archeologické památkové péče: Zde např. podnět k zahájení řízení na prohlášení věci za kulturní památku na MK ČR (v případě archeologie návrh na prohlášení za kulturní památku prostřednictvím AV ČR), dohoda s majitelem o zamezení orby a prezentaci nemovité památky přímo v terénu apod. - obecně předpokládaný dopad výsledků výzkumu na další památkový režim na lokalitě a jeho prosazování.

Zjištěné skutečnosti budou využity k vytvoření nového plánu managementu památky, který bude vhodně přizpůsoben jejímu charakteru. S majiteli pozemků patřících k památce bude na základě výsledků archeologického výzkumu zahájeno jednání o vhodném využití parcel. To znamená, že nová zjištění pomohou formulovat režim zacházení s pozemky (vzhledem k charakteru památky), s kterým budou všichni vlastníci zasažených pozemků seznámeni. Zároveň pomohou při volbě vhodného způsobu prezentace památky široké veřejnosti. Veškeré kroky budou podniknuty v úzké spolupráci s Územně odborným pracovištěm Národního památkového ústavu v Plzni, konkrétně s Mgr. Petrem Sokolem.

Příloha č. 5: Mapový podklad v odpovídajícím měřítku s vyznačením rozsahu zamýšlené sondáže.

Západočeská univerzita v Plzni

Doručeno: 25.06.2012

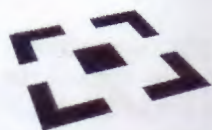
ZCU 021007/2012

listy: 1 přílohy:

druh:

zcupes4a81f68c

**NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV
ÚZEMNÍ ODBORNÉ PRACOVIŠTĚ
V PLZNI**

**Fakulta filozofická
Západočeské univerzity
v Plzni
Katedra archeologie
Sedláčkova 15
306 14 Plzeň**

Váš dopis č. j. / ze dne 13.6.2012
Naše č. j. NPÚ-341/51434/2012
Vyřizuje / linka Mgr. P. Sokol / 58
Spisový znak 823
V Plzni dne 21.6.2012

Věc: Plzeňský kraj, okr. Plzeň - město, k.ú. Hradiště u Plzně: „Provádění archeologického výzkumu na lokalitě Plzeň – Hradiště, r.č. ÚSKP 23633/4-4474“ – vyjádření k žádosti.

Na základě Vaší žádosti, která nám byla doručena dne 19.6. 2012, jsme vypracovali vyjádření k záměru provádění archeologického výzkumu na lokalitě Plzeň – Hradiště, nemovité kulturní památce ř.č. 23633/4-4474. Vyjádření NPÚ tvoří jednu z příloh k žádosti o stanovisko ARÚ AV ČR Praha k realizaci badatelského archeologického výzkumu na uvedené nemovité kulturní památce. Žádost obsahuje cíle výzkumu, metody výzkumu, výčet organizací, které se mají na výzkumu podílet, a specifikaci prací, jejichž realizace má proběhnout v roce 2012.

Výzkum má být prováděn na lokalitě osídlené ve střední a pozdní době bronzové a pozdní době halštatské. Hradiště ledvinovitého tvaru je situováno v dominantní poloze na ostrohu v šíji výrazného meandru Úhlavy, přístupné bylo pouze od východu a severovýchodu. Ohraničeno je místy mohutným valem, při severní a jižní straně i příkrým svahem. Val na těchto stranách je již výrazně snesený. Na severovýchodě je hradiště chráněno i roklí, na kterou směrem k východu zřejmě navazoval příkop. Ten je v pravděpodobných místech brány porušen silnicí zbudovanou roku 1933 podél východní a jižní strany hradiště. Průběh příkopu (ve směru přibližně sever-jih) lze sledovat, společně s předsunutým valem, v zahrádkách východně od hradiště. Příkop s valem, chránící vstup do hradiště, vedou až k okraji srázu. Plocha hradiště je rovinatá, v minulosti však výrazně upravovaná (pískovna, zavážky, pole). Lokalita je dlouhodobě neudržována, po koruně obvodového náspu vede vyšlapaná pěšina. Východní příkop a k němu přiléhající val jsou využity pro zahrádky, na valu je postavena zahradní chata. Plocha i svahy hradiště jsou zatravněny, s křovinami a náletovou vegetací.

V novodobé historii bylo hradiště, nazývané někdy Pod Homolkou, známo již roku 1862, první rozsáhlejší archeologický výzkum zde uskutečnil F. B. Horák v letech 1911-1912. Několik nálezů bylo učiněno při těžbě písku v roce 1932. V roce 1947 byla v jižní části hradiště otevřena další pískovna. Při následném výzkumu získal archeolog plzeňského muzea V. Čtrnáct částí keramických nádob a požárem vypáleného hliněného omazu stěn chaty z přelomu starší a střední doby bronzové. Téhož roku zde archeolog J. Maličský našel v 80 cm silné kulturní vrstvě nejen množství keramických střepů a zvířecích kostí, ale i část zuhelnatělého trámu, snad zbytku stavební konstrukce. V roce 1993 zde byla nalezena eneolitická broušená kamenná sekerka.

Cílem výzkumu má být poznání vývoje hradiště, ověření existence předpokládaného vnějšího opevnění na přístupové východní straně, opevňovací techniky, poznání způsobu využití (účelu) hradiště, v obecnější rovině formování a transformace archeologických pramenů a testování nových možností jejich dokumentace. V souvislosti s výzkumem má být realizován i geomorfologický a geologický výzkum s cílem poznání georeliéfu, sedimentárních procesů a vlivu antropogenních činností. Výzkum má být prováděn jak nedestruktivními metodami (fotografie, Lidar, totální geodetická stanice, magnetometre, elektrodoporová

metoda, georadar), tak i destruktivními (vrty, výzkumné příkopy, plošně omezený odkryv s odběrem vzorků pro biologické a chemicko-fyzikální expertízy.

V roce 2012 má být proveden vertikální řez o rozměrech 2 x 20 m valem na severovýchodní straně hradiště, geofyzikální průzkum části plochy hradiště a podrobný geomorfologický průzkum hradiště a okolí včetně vrtů v nivních sedimentech.

Na výzkumu se má podílet Západočeská univerzita v Plzni, Západočeské muzeum v Plzni, Univerzita Palackého v Olomouci a Archeologické centrum Olomouc.

Z pohledu památkové péče nemáme k záměru výzkumu zásadní připomínky. Lokalita není dosud dostatečně odborně poznána, nevyužitý je také její prezentační potenciál. Zamýšlený výzkum může v obou oblastech přinést pozitivní výsledky. Nutné je zachování památkových hodnot lokality (uplatnění pouze plošně omezených výkopů) včetně zajištění a ochrany historických terénů dotčených výzkumem. Je proto nutné, aby výzkumem či jinou související činností odkryté plochy terénu, nebudou-li následně upraveny k prezentačním účelům, byly po ukončení výzkumu uvedeny do původního stavu.

PhDr. Alena Černá
zástupkyně náměstka pro památkovou péči

Národní památkový ústav

územní odborné pracoviště v Plzni 18

306 37 Plzeň, Prešovská 7
tel. 377 360 911, fax 377 360 953

Co: vlastní

Západočeská regionální archeologická komise